

Odiseea Mesianică (VI)

Flavius Laurian Duverna

Odiseea Mesianică (VI)

Evocare Biblică

Partea VI -a

Magii

„ Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu
de aproape. O stea răsare din Iacov, Un
toiag de cârmuire se ridică din Israel. El
străpunge laturile Moabului, Și prăpădește
pe toți copiii lui Set.” Num. 24, 17.

.....

Era atunci, în vremea aceea,
Când S-a născut Pruncul Isus
Ce-avea sorgintea-n Galileea,
Ca să domnească în Iudeea
Un Împărat rău, pe rele pus.

Era Irod! Și el nu cunoștea,
Nimic, din ce s-a întâmplat,
Căci viața sa și-o petrecea
Străină de tot ce-i temerea
'N-orgii deșarte, și-n păcat.

El, dela Magi care-au venit,
Din Răsăritul... cel bogat -
Când ei la curte-au poposit
Și lămuriri multe-ar fi dorit -
Despre copil, vești a aflat.

Când au ajuns, au întrebat,
Ca să-L afle-n primul rând:
„ Unde e Pruncul, Împărat,
Ce steaua-n cer L-a anunțat?
Vrem să-L vedem în curând!”

„ Fiindc-am văzut în Răsărit
Steaua Lui, pe bolta cerului,
Și-acuma noi, deci am sosit

Ca-ntr-un ceas bun și fericit
Pregătiți, să ne-nchinăm Lui!”

„ El, e Împăratul... cel vestit
Din vremuri vechi, depărtate;
Acum când steaua, a răsărit
E semn că vremea s-a-mplinit,
Ea ne confirmă acestea toate.”

„ Căci un toiag de cârmuire
Ne-anunță acea stea arătată;
Ca Israelului, să-i dea mărire
Printre popoarele în rătăcire,
Din ziua aceasta, însemnată.”

„ El va domni prin fapte mari
Ca fiind Suprem Judecător,
Spre-a birui, pe cei mai tari,
Mai mari ai lumii, ca gropari
Și liberând,... pe prinșii lor.”

„ De El vor asculta popoare,
Iar neamuri vor fi luminate
Sub marea-I binecuvântare,
Ce-o va-mpărți cu îndurare
Și-or fi atrase prin dreptate.”

Când toate acestea, a auzit,
Că s-a născut... alt Împărat,
Irod, s-a spăimântat cumplit
Iar chipu-i... s-a schimonosit
Și vestea-n cetate-a lansat.

Ierusalimul... a fost tulburat
Fiind cuprins de mare teamă,
Căci Împăratu-a strâns îndat'
Pe sfetnici de grabă-n palat
Și preoții, cei mai de seamă.

Și chiar pe-nvățații cei mari
Să afle repede de va putea,
De l-acești vestiți cărturari,
În cunoștințe,... cei mai tari
„ Hristos, unde s-ar năștea?

„ În Betleemul, din Iudeea!”
Ei au răspuns toți într-un glas,
„ Căci în proorocia lui Miheia

Ne este dată-n simbol cheia -
Precum s-a scris și a rămas!"

„ Tu, Betlteeme, țara lui Iuda,
Nu ești cea mai neînsemnată,
Prin haru-I Domnul te-o uda
Căci dintre toate tu ești ruda
Din seminții, ce-ai fost notată.”

„ Din tine, va ieși Căpetenia,
Pentru poporul meu, Israel;
Tu-ai fost aleasă, seminția,
(Ce lumii-i va da... armonia)
Din care-astfel, s-o naște El!”

Irod de-ndată, a consultat
Pe Magi, șiret să îi descoase,
Iar dâșii lui i-au confirmat
Aproape timpul, cam exact
Când Steaua sus se arătase.

Și-apoi, i-a trimis la Betleem,
Zicându-le: - „ Să cercetați,
Cu de-amăruntul, să vedem,
Cum am putea să înțelegem
Minunea aceasta, s-o aflați!”

„ Când Pruncul, Îl veți găsi
Să-mi trimeteți urgent știre,
De grab să vin, - n-oi zăbovi -
Spre a-L recunoaște și cinsti
Și cu respect să-I dau mărire.”

După ce Magii, au ascultat
Pe-acest Împărat prefăcut,
S-au ridicat toți și-au plecat
Mânați de scopul lor curat
Spre Betleemul... cunoscut.

Din nou, sus steaua s-a ivit
Pe cer mergând-naintea lor,
Cum i-a condus din Răsărit,
Prin mersul ei, cel strălucit
Tot ea le-a fost îndrumător.

Au mers așa, până-au găsit
Unde se-afla, Pruncul Isus,
În Betleemul... mult dorit -

De-asupra locului... numit
Steaua se-oprise pe cer sus.

Nu mai mergea, ci sta pe loc
Și-acum era mai luminoasă,
Și raze sfinte, în dări de foc,
Le indicau, ca și-un mijloc
Marcând calea, pân' la casă.

Toți s-au umplut de bucurie
Cum Domnul așa i-a condus,
În cea mai lungă... călătorie,
Întreprinsă, după proorocie
Prin steaua luminând de sus.

Intrând în casă, au văzut?
Un Prunc ce sta cu mama lui,
Care-ntr-un staul S-a născut
S-au minunat, și au crezut -
Vestirea sfântă, a Domnului.

S-au aruncat pân-la pământ!
Smeriți și-umili, s-au închinat,
În fața Pruncului Prea Sfânt
Crezut ca Rege-n legământ,
Și-a lor știință, și-au plecat.

Și-apoi, visteriile-au deschis
Și-au adus daruri însemnate,
Îndepărtând stările de vis
Întocmai, cum se află scris
În prea vestitul sul de carte.

Aur lucind, a fost întâiul dar
Ce Pruncului,... I-au oferit,
Și-n dulci sclipiri de chilimbar
Ca stropii de must din pahar
Bucuroși toți,... I-au dăruit.

Și tămâia, mult mirositoare,
Și smirna cea de-mbălsamat,
Ele a-ntregit, în completare
Spre bucuria cea mai mare,
Darurile, ce Magii-au purtat.

La urmă, au fost înștiințați
De Dumnezeu noaptea în vis:
„Pe la Irod, să nu mai dați

Căci totul vrea să-i raportați,
Nimic voi lui, n-aveți de zis!"

Și ei, întorsu-s-au în țara lor
Sub voia sfântă a ascultării,
Pe un alt drum, ... ocolitor,
(Neprevăzând crudul omor)
Spre-a împlini, planul salvării.

Flavius Laurian Duverna

Va urma, partea VII -a